

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie z zażalenia Z. S. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2025 r.

wniosku zwartego w postanowieniu

Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

z dnia 10 czerwca 2025 r., sygn. akt II Kp 529/25,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. i sprawę
Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w
Świdniku o sygn. akt II Kp 529/25 przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Jarosławiu.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2025 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, zostało przekazane zażalenie pokrzywdzonego Z. S. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdniku z dnia 26 maja 2025 r., sygn. akt [...], o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, Z uwagi na fakt, że postępowanie przygotowawcze było prowadzone w związku z zawiadomieniem o przekroczeniu uprawnień przez referendarza tego Sądu, Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w

Świdniku, postanowieniem z dnia 10 czerwca 2025 r., sygn. akt II Kp 529/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego, o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być **tylko dobro wymiaru sprawiedliwości**. Jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocennym. Ustawa nie wyjaśnia, co należy rozumieć pod tym pojęciem. Sąd Najwyższy zaś w swoim orzecznictwie przyjmuje, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., sygn. akt III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68 z dnia 17 maja 2001 r., sygn. akt IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7 – 8, poz. 58, z dnia 28 kwietnia 2003 r., sygn. akt III KO 11/03, R – OSNKW 2003, poz. 855, z dnia 9 czerwca 2017 r., sygn. akt IV KO 61/17, Legalis). Podkreśla się też, iż dobro wymiaru sprawiedliwości może również uzasadniać uruchomienie trybu, określonego w art. 37 k.p.k., **gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana** (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. akt III KO 105/00, Legalis, z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. V KO 3/02, Legalis, z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt III KO 83/16, Legalis, z dnia 28 lutego 2017 r., sygn. akt III KO 10/17, Legalis). Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności, które przedstawiono w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 10 czerwca 2025 r., sygn. akt II Kp 529/25, mogą rzeczywiście powodować powstanie w

odbiorze zewnętrznym przekonania o braku warunków do bezstronnego jej rozpoznania przez ten Sąd Rejonowy. Kierując się tym, Sąd Najwyższy postanowił, przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jarosławiu, tj. Sądowi spoza obszaru objętego właściwością apelacji lubelskiej do której należy Sąd Rejonowy w Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku.

[J.J.]

[r.g.]